

ProjectAtomic - Tutorial

12.11.2015

Mihai Csaky
SysOP Consulting

Introducere

În ultimul timp auzit tot mai des despre <u>Docker</u>, aplicații în cloud, Linux pentru Cloud (<u>ProjectAtomic</u>, <u>CoreOS</u>), Kubernetes. Dar,în afară de cei ce lucrează efectiv cu ele pentru firmele din IT, pentru utilizatorul de desktop, rămân o mare necunoscută.

Scop

- 1. Acest tutorial se dorește o introducere în ProjectAtomic, cu un exemplu clar de utilizare. Exemplul poate fi rulat pe orice laptop/desktop cu minim 6-8GB RAM și un procesor modern care suportă extensiile de virtualizare.
- 2. Partea a doua a tutorialului arată cum putem transforma o aplicație clasică web, scrisă clar pentru utilizarea pe un singur calculator, fără posibilități prea mari de scalare, într-o aplicație care scalează în cloud, folosind Docker.

Specificații

Avem nevoie de un calculator host, care să aibă liber 6-8GB RAM, procesor cu extensii de virtualizare. Exemplele au fost create pe un laptop ce rula Linux (fedora) şi KVM cu virt-manager. Se poate folosi orice combinație de sistem de operare/soluție de virtulizare (VirtualBox etc), cu adaptările de rigoare.

Acces internet, de pe host şi din rețeaua în care se află maşinile virtuale.

AtomicProject

CentOS Atomic se poate descărca de la adresa de mai jos:

https://wiki.centos.org/SpecialInterestGroup/Atomic/Download/

Eu am folosit imaginea ISO, pentru a o instala folosind virt-manager, evident se pot folosi şi alte soluţii sau se poate lucra direct în cloud, pe <u>Amazon</u> sau <u>Google Cloud Platform</u>. Pentru un data-center, atomic se poate instala direct pe bare-metal. Exemplele functionează şi direct pe CentOS 7 (nu este nevoie de versiunea Atomic) sau direct pe orice altă distribuţie de linux, dar versiunile pentru Cloud sunt gândite pentru o instalare rapidă, simplă şi minimală, cu update incremetal şi posibilităţi de roll-back. CoreOS este un alt bun candidat.

Concepte

Un cluster de calculatoare cu AtomicOS folosește Kubernetes pentru a orchestra și distribui automat resursele între nodurile care fac parte din cluster. Principala resursă distribuită automat se numește POD și constă într-o colecție de containere Docker. Unul dintre calculatoare trebuie desemnat master (atomic-master în exemplul nostru), iar celelalte sunt noduri (node01, node02,...) pe care rulează containerele Docker grupate in

POD-uri. Pentru orchestrare se mai foloseşte etcd iar pentru asigurarea comunicației între containere vom folosi flanneld (flanneld creează o rețea virtuală suprapusă pe rețeaua docker, astfel încât două containere Docker aflate pe mașini virtuale diferite să poată comunica direct între ele).

Exemplul nu abordează partea de securitate, best-practices, criptare, redundanță, partea de izolare, limitare \S i control al resurselor, monitorizare sau partea de portal pentru accesul clienților. Este o abordare entry-level, dar un nivel mai sus decât o simplă rulare a unei aplicatii într-un container docker.

Etape

Configurația la care vrem să ajungem este un host master (atomic-master), care să coordoneze două noduri (node01, node02), iar un host (frontend) să asigure expunerea serviciilor web ale aplicației în rețea (intern sau internet). Nodurile vor fi coordonate de către master, dar pe frontend nu vom configura kubernetes, va rula doar containerele Docker necesare pentru load-balancing/acces din exterior.

Pe atomic-master vom rula și o bază de date MySQL, de aceea va avea alocat 2G de RAM.

În producție vom rula baza de date pe un host dedicat, sau o putem rula ca și pod în clusterul kubernetes. Fiecare soluție are avantaje/dezavantaje, sau depinde de providerul de cloud pe care-l folosim.

I. Creare imagine de bază cu CentOS atomic

O imagine de bază, singurele configurări vor fi cele de la instalare şi asigurarea accesului cu ssh, pentru uşurința configurărilor. Opțional, se poate configura un utilizator cu drepturi sudo, pentru a mări securitatea, dar partea de securitate nu face obiectul acestui tutorial, deci nu este recomandată utilizarea acestei configurații în producție.

Pași de urmat:

- descărcați centos atomic (versiunea preferată pentru tipul de instalare folosit)
- instalați și configurați sistemul de operare (un disk de 10-20GB este suficient), setați parola pentru root, creați opțional un utilizator pentru sudo (în exemplele mele, voi folosi direct acces root)
- configurați posibilitatea de acces remote, cu ssh, de preferință cu chei

de exemplu, dacă mașina virtuală are IP-ul 192.168.122.144, de pe host executați comanda:

~\$ ssh-copy-id root@192.168.122.144

II. Configurare Kubernetes Master (host atomic-master)

Pentru atomic-master dorim un IP fix: 192.168.122.10 (libvirt folosește implicit 192.168.122.0/24 pentru mașinile virtuale, IP-ul se alege în funție de soluția de virtualizare folosită).

exemplu:

Registry Docker Local - pentru a păstra imaginile docker la dispoziția sistemului, vom crea un registru docker local, în care putem pune direct propriile imagini. Dacă o imagine nu este în registrul local, va fi descărcată din Docker HUB.

Pe atomic-master, rulăm:

```
$ mkdir -p /var/lib/local-registry
$ chcon -Rvt svirt_sandbox_file_t /var/lib/local-registry
```

Creăm imaginea docker:

```
$ docker create -p 5000:5000 \
    -v /var/lib/local-registry:/srv/registry \
    -e STANDALONE=false \
    -e MIRROR_SOURCE=https://registry-1.docker.io \
    -e MIRROR_SOURCE_INDEX=https://index.docker.io \
    -e STORAGE_PATH=/srv/registry \
    --name=local-registry registry
```

Ne asigurăm că imaginea Docker creată pornește automat la pornirea mașinii virtuale, folosind un fișier pentru systemd:

vi /etc/systemd/system/local-registry.service

cu conţinutul:

[Unit]

Description=Local Docker Mirror registry cache

Requires=docker.service

After=docker.service

[Service]

Restart=on-failure

RestartSec=10

ExecStart=/usr/bin/docker start -a %p

ExecStop=-/usr/bin/docker stop -t 2 %p

[Install]

WantedBy=multi-user.target

serviciul mai trebuie activat și pornit:

\$systemctl daemon-reload

\$systemctl enable local-registry

\$systemctl start local-registry

verificăm dacă totul este în ordine:

\$ docker ps

CONTAINER ID	IMAGE	COMMAND	CREATED
STATUS	PORTS	NAMES	
03ca68d7bc4d	registry	"docker-registry"	38 seconds ago
Up 9 seconds	0.0.0.0:5000	0->5000/tcp local-regist	ry

În acest moment, ar trebui să avem o mașină virtuală, cu numele atomic-master, cu IP-ul 192.168.122.10, pe care rulează un registru Docker, expunând rețelei interne portul 5000/tcp.

Configurăm etcd

etcd este un serviciu folosit de kubernetes, dar şi de scripturile din containerele Docker. etcd poate fi instalat în cluster, accesul poate fi securizat. Noi vom folosi forma cea mai simplă, etcd instalat pe master, cu acces liber din reţeaua internă.

edităm \$vi /etc/etcd/etcd.conf

și modificăm fișierul pentru ca etcd să asculte pe toate ip-urile, înlocuind localhost cu 0.0.0.0

ETCD LISTEN CLIENT URLS="http://0.0.0.0:2379"

iar la cluster advertise folosim IP-ul hostului.

ETCD_ADVERTISE_CLIENT_URLS="<u>http://192.168.122.10:2379"</u>

Configurare Kubernetes pe master

edităm fișierele din /etc/kubernetes:

\$vi /etc/kubernetes/config

Comma seperated list of nodes in the etcd cluster
KUBE_ETCD_SERVERS="--etcd_servers=http://192.168.122.10:2379"
How the replication controller and scheduler find the kube-apiserver
KUBE_MASTER="--master=http://192.168.122.10:8080"

\$vi /etc/kubernetes/apiserver

The address on the local server to listen to. KUBE_API_ADDRESS="--address=0.0.0.0"

\$tergem ServiceAccount din parametrul KUBE_ADMISSION_CONTROL:

KUBE_ADMISSION_CONTROL="--admission_control=NamespaceLifecycle,NamespaceLifecycle,NamespaceExists,LimitRanger,SecurityContextDeny,ResourceQuota"

activăm serviciile:

<u>\$systemctl enable etcd kube-apiserver kube-controller-manager</u> kube-scheduler

pornim serviciile:

\$systemctl start etcd kube-apiserver kube-controller-manager kube-scheduler

verificăm:

\$ ps aux | grep kube

```
kube 2685 8.0 1.5 46972 28288? Ssl 11:03 0:01
/usr/bin/kube-apiserver --logtostderr=true --v=0
--etcd_servers=http://127.0.0.1:2379 --address=0.0.0.0
--allow_privileged=false --service-cluster-ip-range=10.254.0.0/16
--admission_control=NamespaceLifecycle,NamespaceExists,LimitRanger,SecurityContextDeny,ResourceQuotakube 2686 0.6 0.5 26944 10452? Ssl 11:03 0:00
/usr/bin/kube-controller-manager --logtostderr=true --v=0
--master=http://192.168.122.10:8080
kube 2687 0.3 0.3 16220 7108? Ssl 11:03 0:00
/usr/bin/kube-scheduler --logtostderr=true --v=0
--master=http://192.168.122.10:8080
```

În acest moment ar trebui să avem un host master complet configurat, care așteaptă conexiuni de la nodurile din cluster și instrucțiuni pentru a le coordona. În etapa următoare configurăm două noduri, prin clonarea imaginii inițiale a mașinii virtuale.

III. Configurare Nod Kubernets

</dhcp>

Clonăm imaginile pentru noduri și le dăm câte un IP fix:

în exemplu am alocat un IP fix și pentru host-ul frontend: 192.168.122.20

IV. Configurăm docker, kubernetes și flanneld pe fiecare nod

Docker trebuie să utilizeze docker-registry cache:

\$vi /etc/svsconfig/docker

OPTIONS='--registry-mirror=http://192.168.122.10:5000 --selinux-enabled'

Flannel overlay:

\$vi /etc/sysconfig/flanneld

etcd url location. Point this to the server where etcd runs

FLANNEL ETCD="http://192.168.122.10:2379"

etcd config key. This is the configuration key that flannel queries

For address range assignment

FLANNEL ETCD KEY="/atomic01/network"

activăm serviciul:

\$systemctl enable flanneld

setăm numele hostname:

\$vi /etc/hostname

kube01.cloud

configurăm nodul kubelet:

\$vi /etc/kubernetes/config

How the controller-manager, scheduler, and proxy find the apiserver

KUBE_MASTER="--master=http://192.168.122.10:8080"

\$vi /etc/kubernetes/kubelet

kubernetes kubelet (minion) config

The address for the info server to serve on (set to 0.0.0.0 or "" for all

interfaces)

KUBELET ADDRESS="--address=192.168.122.101"

The port for the info server to serve on

KUBELET_PORT="--port=10250"

You may leave this blank to use the actual hostname

KUBELET HOSTNAME="--hostname override=192.168.122.101"

location of the api-server

KUBELET API SERVER="--api servers=http://192.168.122.10:8080"

Add your own!

KUBELET ARGS=""

activăm serviciile:

\$systemctl enable flanneld kubelet kube-proxy

reboot:

\$svstemctl reboot

Repetăm pentru fiecare nod din rețea. Folosim doar două noduri, deci mai facem un host prin clonare, numit node02, cu setările respective.

Verificăm setările, pe atomic-master, nodurile trebuie să fie vizibile:

\$ssh root@192.168.122.10

\$kubectl get no

NAME LABELS STATUS
192.168.122.101 kubernetes.io/hostname=192.168.122.101 Ready
192.168.122.102 kubernetes.io/hostname=192.168.122.102 Ready

Pe fiecare nod, inclusiv frontend, trebuie să configurăm docker astfel încăt să folosească flanneld:

\$ mkdir -p /etc/systemd/system/docker.service.d/

<u>\$ vi /etc/systemd/system/docker.service.d/10-flanneld-network.conf</u>

[Unit]

After=flanneld.service

Requires=flanneld.service

[Service]

EnvironmentFile=/run/flannel/subnet.env

ExecStartPre=-/usr/sbin/ip link del docker0

ExecStart=

ExecStart=/usr/bin/docker -d \

--bip=\${FLANNEL_SUBNET} \

--mtu=\${FLANNEL_MTU} \

\$OPTIONS \

\$DOCKER_STORAGE_OPTIONS \

\$DOCKER NETWORK OPTIONS \

\$INSECURE REGISTRY

V. Configurare frontend

Acest host va avea flanneld şi docker configurat să-l folosească. Clonați imaginea originală, asigurați-vă că folosește IP-ul desemnat: 192.168.122.20

Docker trebuie să folosească docker-registry cache:

\$vi /etc/sysconfig/docker

OPTIONS='--registry-mirror=http://192.168.122.10:5000 --selinux-enabled'

Flannel overlay:

\$vi /etc/sysconfig/flanneld

etcd url location. Point this to the server where etcd runs

FLANNEL_ETCD="http://192.168.122.10:2379"

etcd config key. This is the configuration key that flannel queries

For address range assignment

FLANNEL ETCD KEY="/atomic01/network"

activați serviciul:

\$systemctl enable flanneld

\$ mkdir -p /etc/systemd/system/docker.service.d/

\$ vi /etc/systemd/system/docker.service.d/10-flanneld-network.conf

[Unit]

After=flanneld.service

Requires=flanneld.service

[Service]

EnvironmentFile=/run/flannel/subnet.env

ExecStartPre=-/usr/sbin/ip link del docker0

ExecStart=

ExecStart=/usr/bin/docker -d \

--bip=\${FLANNEL_SUBNET} \

--mtu=\${FLANNEL_MTU} \

**\$OPTIONS **

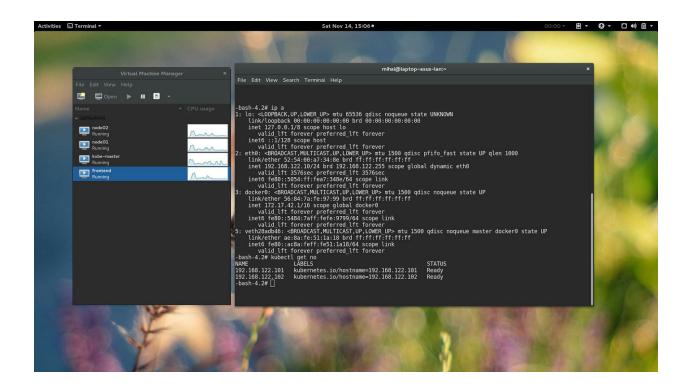
\$DOCKER STORAGE OPTIONS \

\$DOCKER_NETWORK_OPTIONS \

\$INSECURE REGISTRY

În acest punct trebuie să putem rula clusterul ce constă în 4 imagini virtuale, un host master (192.168.122.10), două noduri pentru pod-uri (192.168.122.101 și 192.168.122.102) și un host pentru expunerea aplicației către exterior (frontend, 192.168.122.20). Pe frontend nu configurăm kubernetes, dar configurăm flanneld pentru a permite comunicația între contaienrele Docker de pe frontend și cele de pe nodurile clusterului.

VI. Instalare Mysql (mariadb)



Clusterul nostru virtual arată astfel: un master (192.168.122.10), două noduri (192.168.122.101, 192.168.122.102) și un frontend (192.168.122.20).

Verificăm dacă masterul și nodurile sunt conectate, rulând pe master comanda:

```
-bash-4.2# kubectl get no

NAME LABELS STATUS

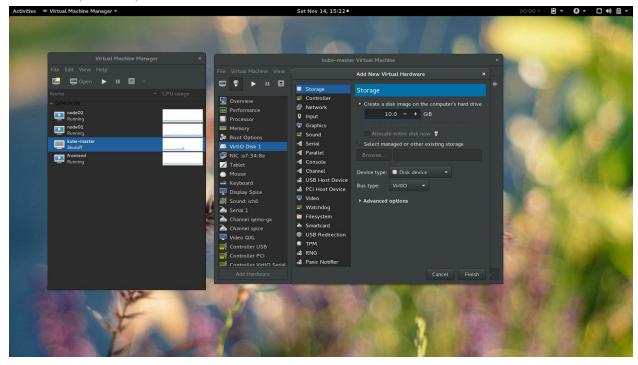
192.168.122.101 kubernetes.io/hostname=192.168.122.101 Ready

192.168.122.102 kubernetes.io/hostname=192.168.122.102 Ready
```

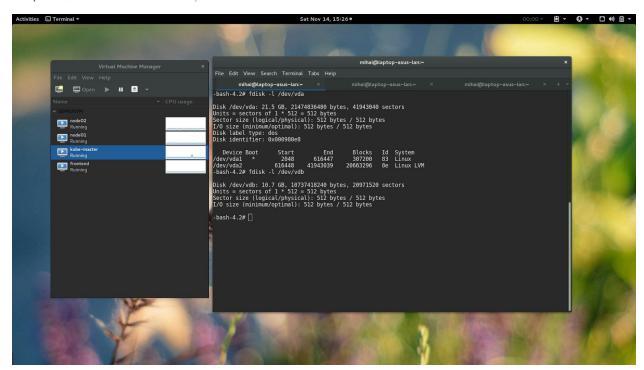
Avem nevoie de persistență, deci prima aplicație pe care o vom instala este o bază de date MySQL. Avem multe variante de instalare la dispoziție, de la un host complet separat de cluster până la o integrare totală, în care baza de date să fie controlată de kubernetes. Fiind doar un demo, am ales o soluție de compromis, baza de date va rula pe master, nu va fi controlată de kubernetes, dar va expune portul 3306 ca și serviciu disponibil aplicațiilor din cloud.

Pe master vom crea un disk suplimentar, de 10GB, unde vor fi stocate fişierele bazei de date. Fiindcă folosim Atomic ca şi distribuţie, nu putem instala aplicaţii noi pe host, MySQL

va rula ca și instanță docker.



În qemu, discul 2 se numește vdb:



Creăm o partiție primară și o formatăm XFS.

-bash-4.2# mkfs.xfs -L data /dev/vdb1

meta-data=/dev/vdb	1	isize=256 ago	count-1 aggiz	0-655206 blks	
meta-data-/dev/vdb		isize-230 ago	.ount–4, agsiz	E-0002290 DIKS	<u>!</u>
	=	sects	sz=512 attr=2	2, projid32bit=1	
	=	crc=0	finobt=0		
	data =	bs	size=4096 blo	ocks=2621184,	imaxpct=25
	=	sunit=0	swidth=0 b	lks	
	naming	=version 2	bsize=409	96 ascii-ci=0 ft	type=0
	log =i	nternal log	bsize=4096	blocks=2560,	version=2
	=	sects	sz=512 sunit=	=0 blks, lazy-co	unt=1
	realtime	=none	extsz=4096	blocks=0, rte	extents=0

Creăm un director /var/lib/mysql accesibil din containerele docker (de aceea modificăm contextul), și montăm permanent partiția nou creată în acest director:

-bash-4.2# mkdir /var/lib/mysql

-bash-4.2# vi /etc/fstab

-bash-4.2# mount -a

verificăm:

-bash-4.2# df -h

Filesystem	Size Used Avail Use% Mounted on
/dev/mapper	/cah-root 3.0G 957M 2.1G 32% /
devtmpfs	904M 0 904M 0% /dev
tmpfs	921M 0 921M 0% /dev/shm
tmpfs	921M 424K 920M 1%/run
tmpfs	921M 0 921M 0% /sys/fs/cgroup
/dev/vda1	283M 70M 195M 27%/boot
/dev/vdb1	10G 33M 10G 1%/var/lib/mysql

-bash-4.2# chcon -Rvt svirt_sandbox_file_t /var/lib/mysgl/

changing security context of '/var/lib/mysql/'

Am folosit ultima variantă de MariaDB, a cărei documentație spune că se rulează astfel:

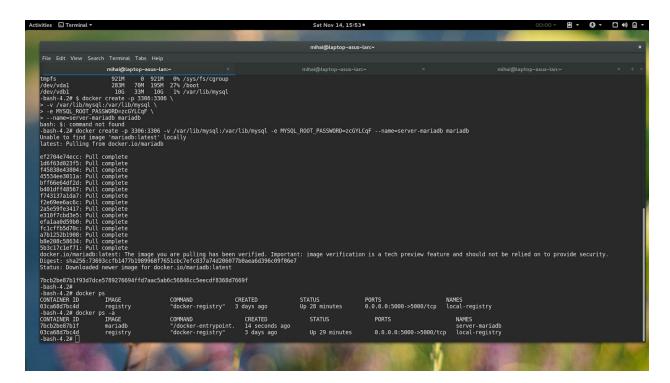
docker run --name some-mariadb -v /my/own/datadir:/var/lib/mysql -e

MYSQL_ROOT_PASSWORD=my-secret-pw -d mariadb:tag

Creăm o imagine docker:

-bash-4.2# docker create -p 3306:3306 -v /var/lib/mysql:/var/lib/mysql -e MYSQL_ROOT_PASSWORD=zcGYLCqF --name=server-mariadb mariadb Unable to find image 'mariadb:latest' locally latest: Pulling from docker.io/mariadb

Imaginea este descărcată, dar nu rulează:



Facem setările pentru a porni imaginea la pornirea calculatorului:

vi /etc/systemd/system/server-mariadb.service

[Unit]

Description=Local Docker MariaDB server

Requires=docker.service

After=docker.service

[Service]

Restart=on-failure

RestartSec=10

ExecStart=/usr/bin/docker start -a %p ExecStop=-/usr/bin/docker stop -t 2 %p

[Install]

WantedBy=multi-user.target

serviciul mai trebuie activat și pornit:

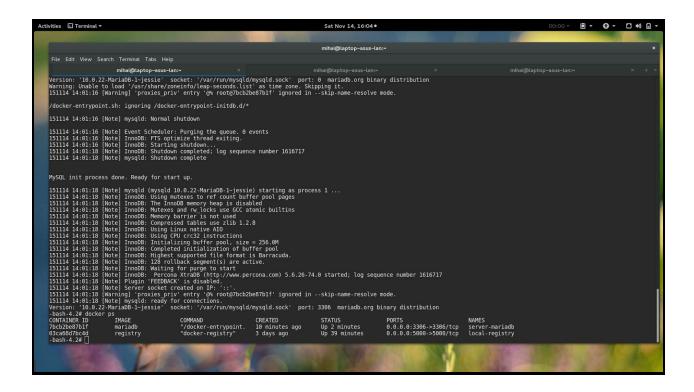
\$systemctl daemon-reload

\$systemctl enable local-registry

\$systemctl start local-registry

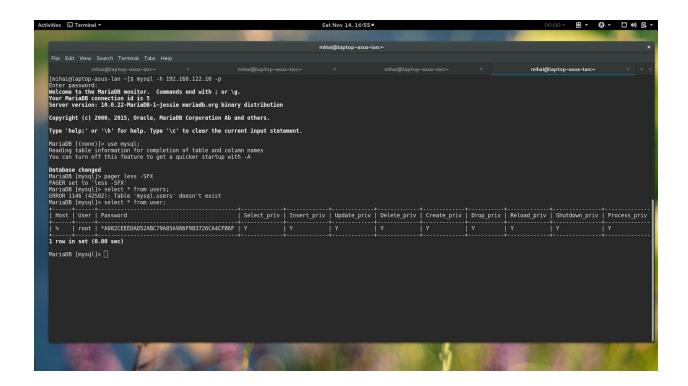
verificăm dacă totul este în ordine:

-bash-4.2# docker logs server-mariadb



Imaginea a pornit, logurile arată că totul este ok, iar directorul /var/lib/mysql este populat cu fișierele bazei de date.

Serviciul MySQL este disponibil şi din rețeaua externă clusterului, putem să ne conectăm direct la 192.168.122.10 portul 3306.



VII. Kubernetes şi Mysql

Baza de date este gestionată în afara clusterului Kubernetes, dar dorim o integrare, astfel ca orice pod kubernetes să poată folosi baza de date. Pentru aceasta kubernetes are o facilitate interesantă numită servicii externe:

http://kubernetes.io/v1.0/docs/user-guide/services.html#services-without-selectors

Pe hostul master, creăm un fișier, mysql-service.yml

vi mysql-service.yml

cu următorul conținut:

apiVersion: v1
Kind: Service
metadata:
name: mysql
labels:
name: mysql
spec:
ports:

Apoi rulăm comanda:

kubectl create -f mysql-service.yml

services/mysql

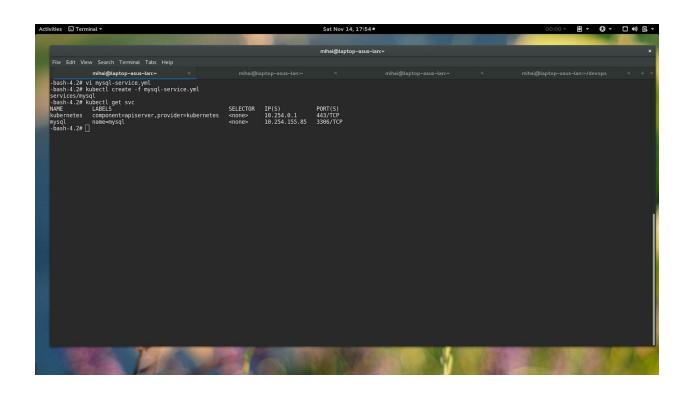
-bash-4.2# kubectl get svc

NAME LABELS SELECTOR IP(S) PORT(S)

kubernetes component=apiserver,provider=kubernetes <none> 10.254.0.1

443/TCP

mysql name=mysql



Astfel am definit un serviciu în kubernetes, dar el nu poate fi încă folosit până nu îl conectăm la baza de date reală, de aceea vom defini și un endpoint:

-bash-4.2# vi mysql-endp.json

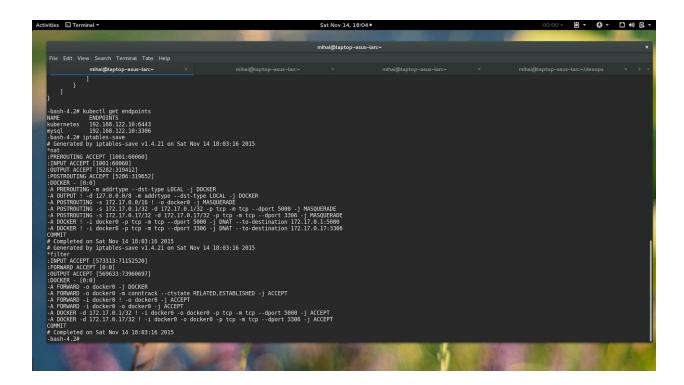
("kind": "Endpoints", "apiVersion": "v1",

-bash-4.2# kubectl create -f mysgl-endp.json

endpoints/mysgl

Acum baza de date mysql rulează în afara controlului clusterului kubernetes, dar este accesibilă din interiorul clusterului, pe un IP al rețelei definite la services: 10.254.155.85

Din curiozitate, putem rula comanda iptables-save pentru a vizualiza cum a realizat kubernetes accesul la aceste servicii setând reguli în firewall.



Din nefericire, în acest punct un reboot a dat sistemul peste cap, iar soluția (temporară), până aflu şi cauza, a fost să dezactivez IPV6:

-bash-4.2# vi /etc/sysconfig/network

Created by anaconda

NETWORKING_IPV6=no

IPV6INIT=no

VIII. OpenGTS în cloud

Pentru a rula OpenGTS în cloud, am pregătit o imagine docker. Dar înainte de a crea resursele, ne folosim de etcd pentru face accesibilă parola bazei de date către imaginile docker. Parola MYSQL_ROOT_PASSWORD a fost aleasă aleator la crearea imaginii docker pentru serverul MySQL.

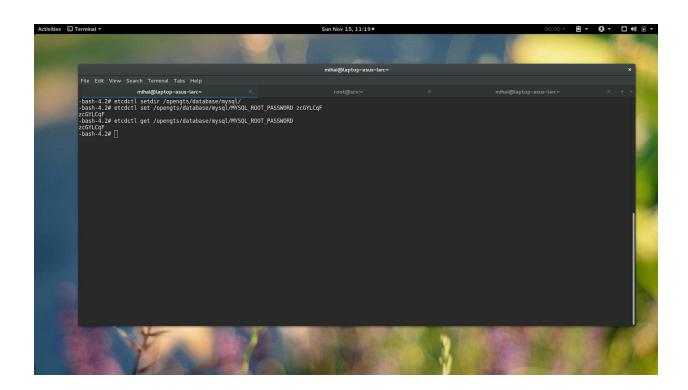
-bash-4.2# etcdctl setdir /opengts/database/mysql/

-bash-4.2# etcdctl set /opengts/database/mysgl/MYSQL_ROOT_PASSWORD_zcGYLCgF

zcGYLCqF

-bash-4.2# etcdctl get /opengts/database/mysql/MYSQL_ROOT_PASSWORD

zcGYLCqF



Imaginea docker pentru aplicația OpeGTS se află în registrul Docker, la adresa:

https://hub.docker.com/r/mcsaky/opengts-cloud/

și este generată automat din repo-ul github:

https://github.com/mihaics/opengts-cloud

de latfel, în github se află și fișierele de care avem nevoie, gts_account.sh:

#!/bin/bash

etcdctl set /opengts/cartrack/MYSQL_DBNAME dbcartrack etcdctl set /opengts/cartrack/MYSQL_DBUSER usrcartrack etcdctl set /opengts/cartrack/MYSQL_DBPASSWORD \$(< /dev/urandom tr -dc _A-Z-a-z-0-9

| head -c\${2:-10};echo;)

etcdctl set /opengts/cartrack/SYSADMIN_PASSWORD \$(< /dev/urandom tr -dc

A-Z-a-z-0-9 | head -c\${2:-10};echo;)

etcdctl set /opengts/cartrack/CREATE_DATABASE true

kubectl create -f opengts-rc-cartrack.yml

Acest script generează cheile care conțin parole (random), în etcd. Parolele vor fi citite de scripturile care inițializează aplicația, de aceea accesul la etcd trebuie securizat.

Ultima linie din script kubectl create -f opengts-rc-cartrack.yml generează pod-urile care rulează efectiv aplicația. Din acest punct, kubernetes se va ocupa de tot, va descărca imaginile necesare din docker hub, va distribui aplicația pe noduri și va crea serviciile necesare accesării aplicației. În funcție de resurse, va trebui să așteptăm poate și peste 10 minute, dar în final vom avea două înstanțe ale aplicației configurate și rulând pe noduri. Continutul fișierului opengts-rc-cartrack.yml este:

apiVersion: v1

kind: ReplicationController

metadata:

name: app-cartrack

labels:

name: app-cartrack

spec:

replicas: 2

selector:

app: app-cartrack

template:

metadata:

labels:

app: app-cartrack

spec:

containers:

image: mcsaky/opengts-cloud

name: app-cartrack

env:

- name: ETCD_SRV_ADDR

value: 192.168.122.10

- name: OPENGTS CLIENT ID

value: cartrack

ports:

- containerPort: 8080

name: http-cartrack

- containerPort: 8009

name: ajp-cartrack

apiVersion: v1

kind: Service

metadata:

name: svc-cartrack

labels:

name: svc-cartrack

spec:

ports:

- port: 8080

targetPort: 8080

protocol: TCP

name: http-cartrack

- port: 8009

targetPort: 8009

protocol: TCP

name: ajp-cartrack

selector:

app: app-cartrack

type: NodePort

și definește resursele necesare rulării aplicației.

rezultatele se pot consulta pe master:

```
## Sun Nov 15, 15433*

| Property | Property
```

IX. Frontend

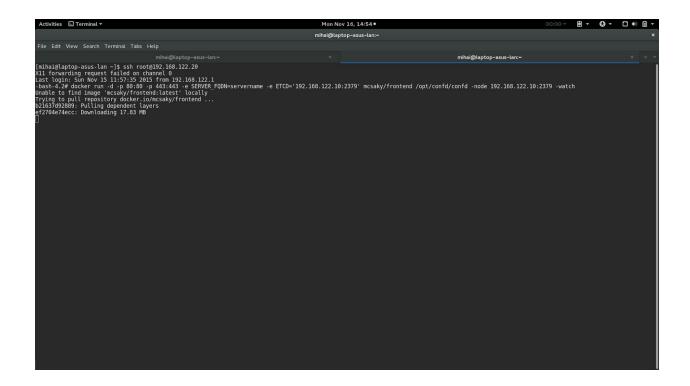
Aplicația nostră rulează în cluster, este distribuită automat și este accesibilă celorlalte aplicații în cluster, dar nu este accesibilă în exterior.

Pentru un cluster mic, cu puţine aplicatii, cum este acesta, am putea rezolva simplu accesul din exterior cu ajutorul unor reguli de port-forward în firewall. Aceasta nu este însa o soluţie elegantă, am ales să folosesc un load-balancer cu nginx şi generarea automată a configuraţiei cu confd.

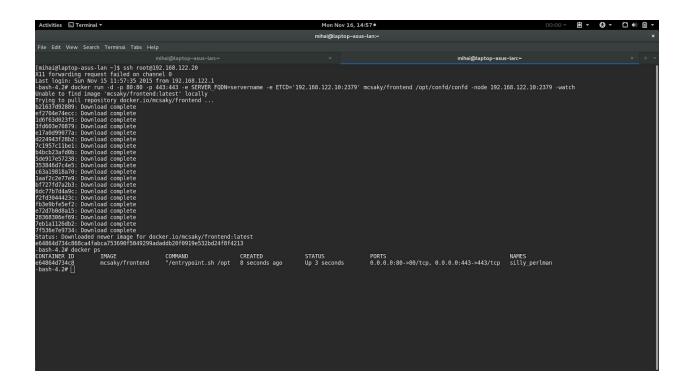
De ce generare automată: kubernetes ne garantează că aplicația noastră va rula, că va reporni automat dacă se întâmplă ceva, că vor rula întotdeauna câte instanțe avem nevoie, dar nu ne garantează un IP fix al pod-ului și nici pe ce nod va rula. confd va trebui să determine orice schimbare în cluster și să anunțe serverul proxy nginx de aceste schimbări.

Ne logăm pe frontend și rulăm comanda:

docker run -d -p 80:80 -p 443:443 -e SERVER_FQDN=servername -e ETCD='192.168.122.10:2379' mcsaky/frontend /opt/confd/confd -node 192.168.122.10:2379 -watch



După un timp vom avea o imagine docker rulând nginx şi confd, configurată automat pentru a expune portul 80:



Acum ne putem loga în aplicație cu userul sysadmin si parola pe care o obtinem rulând pe master comanda (a fost generată random automat și salvată în etcd):

etcdctl get /opengts/cartrack/SYSADMIN_PASSWORD



Mai departe, putem crea conturi din meniul aplicației și introduce date în format gprmc (a se vedea documetația OpenGTS).

